

“ፈረንጅ አምላኩ...” ማን ነው? ፩ኛ

ገ/አ. ጐርፉ

ከታወቀ የአዲስ አበባ ሆስፒታል ሲሠራ የነበረ አንድ ሓኪም ያጫወተኝን አልረሳውም። አብረውት የሚሠሩ ፈረንጅ አስታማሚዎች ነበሩት። ታዲያ በተደጋጋሚ የደረሰብኝ ሁኔታ ነው እያለ፣ ሕመምተኞቼ፤ “ለምን ነጩ አያክመኝም?” “አንተ አትንካኝ!” “እሱ ይመርምረኝ” ሲሉኝ፣ ”እሱማ አስታማሚ ነው፣ ዶክተሩ እኮ እኔ ነኝ” ብላቸው፣ “ግድ የለም፣ እሱ ነጭ ነው፣ እሱ ቢያክመኝ ይሻለኛል...” የሚሉ በዙዎች ነበሩ፣ ብሎ ነገረኝ።

ሌላም የቅርብ ቤተ-ዘመድ የሆኑ አዛውንት ወደ አሜሪካ መጥተው በመኪና ስንሸራሸር ከመንገድ አንድ ነጭ ለማኝ አዩና፤ “ነጩ! አሜሪካዊው! እንዴት ይለምናል!” በማለት ፈጽሞ ማመን አቃታቸው። “አባባ፣ ቆዳው ነጭ መሆኑ ምን ፋይዳ አለው? ማንም ሰው የሚረባ ትምህርት ሆነ ችሎታ ከሌለው ሠርቶ ሊበላ አይችልም። ያለው አማራጭ ታዲያ ከመንገድ ቆሞ ልመና ብቻ ነው።” አልጋቸው። ቀኑን ሙሉና ሰሙኑንም በዚህ ሁኔታ ሲገረሙና ሲደነቁ ሰነበቱ። አገር ተመልሰውም ወራያቸው ሁሉ ስለዚህ ለማኝ ጉዳይ እንደ ነበር ሰማሁ።

ይህንና ይህን የመሳሰለ ነገር በሃገራችን ሰዎች ተደጋግሞ ሲፈጸምና ሲነገር ስናይ፣ “ሓበሻ ኩሩ ሕዝብ ነው፣ በኮሎንያሊዝም ስላልተጠቃ ለነጭ ሰው አያጎበድድም...” እያሉ አጉል ጉራ መንዛት ምን ፍሬ አለው? ሕመማችንን ማመንና መድሐኒትም በቶሎ መፈለጉ አይሻለንም ወይ?

በሃገራችን የባላል ሚኒስትር መሥሪያ ቤትና ጽሕፈት ቤት አለ፣ ከዚህ ላይ ታዲያ ሓሳባትና ተሳትፎው ምንድነው? የውጭ አገር ቋንቋና ትምህርት መማር እጅግ ጠቃሚ ነው፣ ግን ሌሎች የሰለጠኑ ሃገሮችን ብናይ የገዛ ራሳቸውን ባላል እየተወና እያንቋሸሹ እኮ አይደለም የሰለጠኑት። ከቻይናና ከጃፓን ማየትና መማር ይበጃል። የራሳችን የሆነውን ባላል ብንመለከት ደግሞ ባላችን ሙሉ በሙሉ መልካም ነው ማለት አይደለም። በባላችንም የሚገኙ ተግባሮችን ሁሉ መመርመርና ደግ-ደጉን አጥብቀን መያዝ፣ የማይረቡትን ወይም የሚጎዱትን የባላል ርዝራዦችን ደግሞ አርቀን ማስወገድ ይገባናል።

የዘመኑ ተማሪዎች ትምህርት በራሳቸው ቋንቋ መማር ስለሚጀምሩ የራሳቸውን ባላል ለማጥናት ዛሬ አመቺ ጊዜና ሁኔታ ነው። ሰው በልጅነቱ ባላሉን ይዞ ሲያድግ በራሱ ባላል እንዲኮራ፣ ደጉንና ደግ ያልሆነውንም እንዲመረምር ዕድል አገኘ ማለት ነው። በራስ ባላል መኩራት ከፈረንጅ አምልኮ ለመዳን ይረዳል። ቀጥሎም በቅን መንፈስ የራስን ባላል አስተውሎ መመርመር፣ መርምሮም የማይረባውንና የሚጎዳውን ማስወገድ የሚገባ ነው።

ይቀጥላል...